

1980

L

1092

~~C.c. 112~~

~~Pa. Fe~~

~~4508~~



Mk

~~Subb. gravat. & aut. quor.~~

~~in Quarto~~

~~N. 30.~~

~~II 1 a 30~~

Quarant



4
ORATIO OTHONIS BECKMAN VuART
bergii artiū ac philosophiæ doctoris in laudem
philosophiæ ac humaniorū litterarum ad patres
conscriptos & pubem famigeratissimæ
Academiæ Wittenbergenſis habita
ANNO M.D. X.

*Petrus 3 effeminatus
no sunt ubi vult & corporis magnitudinē*
Richardus Sbrulius Italus eques
foroiuleus humaniorū litterarū &
phiæ pfeſſor in Academia Vuit-
tenbergenſi candido lectori.

Expetis æthereū conſcendere nomine cælum
Expetis ætherei iura tenere chori?
Philosophus ſias: rhetor: ſanctusq; poeta
Hæc tria mortalem nomina quæq; beant
Hæc Orho phœbeo nuper deduxit ab ore
Quæ niſi deſipias candide lector eme.

Othonis Beckman Vuartbergii Hexaſtichon pro
diuo Maximiliano Cefare inuictiſſimo.

En biceps toruo volucris parat arma leoni
Torquet in Adriacos: roſtra cruenta: ſinus
Dux volucris Cefar ſit fœlix Maximilianus
Et metuant Veneti: Cefaris arma: duces
Romula qui longo turbarunt tēpore ſceptra
Imperii ſanctū qui minuere caput.

Amplissimis in Christo patribus Illustrissimisque
principibus Ernesto Sanctæ Magdeburgenſis eccle-
siæ Patriarche Germanorum pontificum primo
Duci; Saxonix Erico Padeborn & Osnaburgenſi
Cõfirmato duci; Brunsviccenſi & Spectatissimis
viris Baldasari de Nuenſtadt equeſtris ordinis :
Preposito Vdalrico Stubeler vtriuſque cenſuræ in-
terpreti vicedomio & canonico Halberſtatenſi .
Ioanni de Immiſſen viro ingenuo Canonico Pa-
deborn & prothonotario apoſtolico & Theodo-
ro Blochio Hildeſi medicine doctõri : Vuitten-
bergenſi archiatro Canõico Roſtochiano & Chri-
ſtiani paſtori Wiſmarienſi vigilantissimo Dñis pien-
tissimis clementissimisque; Otho Beckman Vuart-
bergius artiũ doctor .S.P. D.

Cogitanti mihi amplissimi Antistites: principes pien-
tissimi: Spectatissimique; viri cui potissimum hanc meam:
si mea dici meretur: dicarem orationem his Dionysius: quæ
bachanalia dicimus maiorum iussu (cũ a reliquis studiis
liberius ocium dabatur) in phiæ & humaniorum litterarum
preconia: tumultuario: inter pocula: ut ita dicam editam
Cui inquam dicarem orationem hanc quo auctore tuto
in publicum daretur Obiter occurrunt amplitudines vestre
Illustrissime pietissimeque; De phiæ studiis & humanio-
ribus litteris optime merite quibus inter reliquos vtriusque;
Saxonix principes & ecclesiasticos viros tanta est aucto-
ritas: tanta prudentia: tanta demum rerum gerendarum
industria: ut quod prudentissimis vestris consiliis decretum
sanctumque; non fuerit: penitus nullum possit habere ro-
bur Quo fit principes undecumque; ornatissimi virique; inte-

gerrimi ut hoc nostrū inuentū quoq; (collectū ne dicā)
nihil ponderis: nihil roboris nihil demum imortalitatis
et aditionisq; habiturum ducam: Nisi uestra auctoritas
que tanta existimatur ut nullius hominis uerbis factisq;
uel augeri uel minui possit) etiam accesserit Nulla enim
hac nostra tēpestare tam modesta est fœlicitas que ma/
lignitatis dentes uitare possit Sic liuor edax passim per
totum grassatur orbem Nec a sanctissimis uiris deo dica
tis inuidiæ mordacitatisq; pallorem cohibet Sed nesciūt
infœlicissimi homines dū in alios latrant q̄ seiplos (tāq̄
rubigo ferrum) consumunt Anthistenes ait philosoph⁹
Et Hieronymus ille Barbatus ecclesiæ Monarcha rectif
sime dixit O inuidia primū tui mordax Nesciunt inquā:
profecto iniquissimi hallucinatores dum in alios: pesti/
ferum inuidiæ uirus uomunt: deblaterātq; externas res
male iudicantes: q̄ seiplos malos iniquosq; estimatores
ostendunt Iuxta hanc Menandri græci sententiam Viri
caracter ex sermone cognoscitur Idcirco idem uult bo
num uirum potius infœlicem esse debere q̄ maledicum
Sed nihil Illustrissimi patres uiriq; integerrimi: me quo
rundam rumusculi & iudicia sinistra mouebunt dū uos
editionis nostre quantulecūq; patronos habuerim Qd̄
si ut spero impetrauero Nihil fœlicius nihil iucundius:
nihil gracios: maxime hoc tempore mihi accidere pōt
Valete fœlicissime in Nestorea secula & me in sortē man
cipiorū uestroꝝ connumerate Datū Vuittenberge

XXvii Februarii ad lucem

Anno a reconciliata

diuinitate M.D.

X.

a ii

Vale: li. iiii:
c. vii.

Anthiste
nes

Hieron
mus

Menander

Oratio Othonis Beckman Vuartbergii artiū &
phīæ doctoris in phīæ & humaniorū litterarum
amplissimas laudes habita.

Ovidius

Qui cadit in plano quod uix tamē euenit ipsum
Sic cadit ut tacta surgere possit humo.

His ingeniosissimi lepidissimiq; poetæ Nasonis versicu-
lis (amplissime moderator uosq; viri undecunq; doctis-
simi) orationē nr̄am quātulācūq; auspiciari placuit Scio
quidē me hodierno die onus uiribus meis longe impar
suscepisse: cū oratoris munus parum prudens subierim
Dicēdiq; puintiā i hac rā splendidissimoq; uiroq; frequē-
tia stipatissima: cetiq; ornatissimo mihi decerni pmise-
rim: qui sepenūero eloquētissimos & in omī disciplināq;
genere cōsumatissimos: de altissimis rebus & graui-
& copiose differentes audiuerē oratores Demosthenis
grauitatē Ciceronis uehementiā: Platonis suauitatem
Horrensii demū robur preferentes Que a me grāma-
rista (cui nulla dicendi est exercitatio) expectari nō pnt:
cū antehac dicendi gratia tantū suggestum & locū orna-
tissimū nūquā cōscenderim Vnde totus expalleo a me-
tuq; maximo oratio nostra exordiū sumit & ut in sūma
dicam in conatibus ipsis succumbo: Nō ab re quidem:
Idem em̄ ipsum summis etiā oratoribus & philosophis
maximis (quosq; hodie miramur monumenta) usu ue-
nisse cōpertū est ut cū dicere cepissent: inspecta audien-
tiū grauitate: muti & elingues uiderent Nec Cicero ille
tale tantūq; romanæ linguæ iubar in presentia grauissi-
morū uirorū (ut legimus) nōnūquā absq; formidine di-
cere potuit Quāuis in prohemio officioq; audacissime
dicat filio Marco se suo iure uendicare qđ Oratoris pro-
prium sit: cum in eo studio: & dies: & noctēs totamq;
consumpserit ætatem Sed dii summi ubi maior audien-
tium grauitas esse posset / quam in hoc celeberrimo
confessu ubi te integerrime moderator sanctissimumq;
tuum senatum in me solum oculos conicere

Cicero

uideo quæ cū ita sint: uiri amplissimi: facinus hoc (mea
snia) nimis audax dicendiq; mūus abhorruissē nisi sumi
amici Chiliani Reutheri hoīs integerrimi phie doctoris
& utriusq; censuræ candidati mihi hanc prouintiā (ob
summas in sacratissimis legibus occupationes) delegā
tis Nisi inquā Chiliani Reutheri auctoritas me impulsit
set quæ tanta semper apud me estimata est ut hoī huic
non parere nefas duxerim Ad hæc accedit omniū
uestrū humanitas quæ multis argumentis erga ceteros
etiā: est mihi pspectissima facillime itaq; mihi persuadere
potui si caderem: laberer: erraremq;: qđ mihi parū eru
dito longe abesse nō pōt: amplitudines uestras nō tur
pe ducturas Tacta em̄ humo: ut principiū orōnis resu
mā: hoc est cognita uestra pietate aliquātulum respiro
& paulo audentior uideor: quæ talis ac tanta est ut non
mō eloquētes verū etiā malos quoq; aut mediocres ora
tores omī clementia: omī affectu: summa deniq; beniuo
lencia libentissime audiatis.

Sed res ipsa philosophia scilicet omnium disciplinarum
imperatrix de qua hodie uerba habiturus sum nō semel
hoc loco sed iterū atq; iterū ita laudata: ita cōmendata:
ita demū pulcherrime a doctissimis uiris adornata ex
istit An quid reliquū sit quo in huiusce rei laudibus præ
coniūsq; uersari possim merito dubitem Ipsa etiā phia in
se (absq; hominū cōmendatione) laudatissima admira
bilisq; existit ut nuper ex luculentissima illa orōne Ma
thei Torgensis artiū & legum interpretis Decani nri co
piosissime audiuius qui ita phie laudes (preter adula
tionē loquor) attigit ut omībus:phis inquā: stupori ad
miratiōiq; esset: quare & suo iure vir ille phūs dicere po
test se nihil intactū reliquisse qđ ad amplissima phie præ
conia attinet. Hoc unum tñ dicere possum phiam

tante estimationis apud Aristotelem omīs rei humanæ
phūm peritissimum fuisse ut dicere soleret eos qui alias
cōplecterentur disciplinas & phiam contēnerent persi
miles esse procis pbatissime formine Penelope: qua cū
salacissimi nebulones potiri nō possent ancillis cōmisce
bantur Quid hæc uerba uelint Edipo nullo opus erit in

a iiii

Reuther

Matheus
Torgensis

Agelius

terprete Cur igitur nō credamus Aristoteli om̄is phīæ
 amplificatori inuentori ne dicā quē diuus Hieronymus
 prodigiū grandeq; miraculum in tota natura fuisse dixit
 cui uidef̄ penitus infusum quicquid capax est totū gen⁹
 humanū: qui potius diuinus quā humanus censendus
 est in quo indiuiduo ultimū suū posse ostētauit natura
 cuius regulam Aristotelem credidit Cōmen: fuisse Cur
 inquā nō credamus tanto phō uiroq; sapienti Deo simi
 limo cuius quidē nō umbrā representamus Sed om̄ino
 nihil sumus cū tamē potētissimos imperatores pluris fe
 cisse aliqñ phīam ipsam quā imperia maxima ueterio
 res tradant scriptores Scribit Iulius Capitolinus histo
 riographus luculentissimus Marcū Antoniū Cæsarem
 illud diuini Platonis semper in ore habuisse florere ciui
 tates & resp: si aut philosophi imperarent aut imperato
 res philosopharentur Vnde Aristoteles ad hoc alludens
 ait Fœlicem esse ciuitatē & fortunatū imperiū ubi præ
 ses fuerit phūs. Idem quoq; Marcus Cæsar tanto philo
 sophandi amore fuit accensus ut cum iam ad Tarpeiam
 maiestatem imperatoriūq; culmen ascitus esset prius tñ
 ad scholas Apollonii calcedonii stoici discēdi gratia ue
 niret Putauit inuictissimus imperator prestantiorē phi
 losophiā imperio caduco: & in animis hominum nihil
 præciosius sanctius diuiniusq; philosophiā esse quæ sola
 hominū anios perficit: beatos reddit: & ad quascūq; res
 fortunæ ferendas fortes & inuincibiles facit Quare &
animus sine scientia caput sine cerebro recte dici potest
 Hugo di/ Hugo Demosthenē atheniensiu principem cū expletis
 dal: li. iiii. centū & septē annis se moriturū cerneret: dixisse refert
 se dolere q̄ egrederetur de uita qñ sapere primū cepisset
 Seneca epis Hinc Seneca phūs innocētissimus Lucilliū discipulū
 xvi. semp phāri cōmonuit cū inquit O Lucilli siue nos inex
 orabili lege fata constringant siue deus arbiter vniuersi
 cuncta disposuerit Siue casus res humanas sine ordine
 impellat & iactet semper philosophandū est. Philoso
 phia enim nos tueri debet hæc adhortabitur ut libenter
 deo pareamus: ut fortunæ contumaciter resistamus: Hæc docebit ut deū sequaris: & casus patienter feras:

post multa subdit idem phis hoc scio nemine posse bh
uiuere sed nec tolerabiliter sine sapientie studio Et Ci/
cero in hac uerba differit Si oportet sapere :phia dare
operā cōuenit Et alibi idem dicit Ego aut̄ necesse quidē
arbitror mihi philosophari Nā quid possum ^{praestem} ~~praestem~~
nihil agens melius agere sed pulchrū audite uerbū phi/
losophi optimi Hæc phia (inquit alibi latinæ linguæ tu
ba) nō fuisset apud græcos tanto in honore nisi doctissi
morū phōꝝ cōtentionibus dissentionibusq; (quas nos
disputationes appellamus) uiguisset : & recte quidem
Quid em̄ per deos imortales est qđ ad res subtiles cog/
noscendas plus cōferre possit quā disputatio sīngera ad
inueniendā phia ueritatem agitata nescio Hec inquam
sola ad res abstrūlas cognoscendas quasi in medio plu
rium oculorum positas uiam aperit ut in ea nihil sit qđ
omniū frustrari intuitū aut latere possit Hæc animū stu
dio ^{reparat} ~~reparat~~ hęc ingeniū acuit hec nos uersu/
tiores in quauis disciplina reddit : Pulchrū itaq; Areti
nus pūtabat Sermones in corona cetuq; doctissimorū
hominū agitari Vbi uel si gloria : alios uicerimus uel cū
pudore superati fuerimus alacriores ad discēdas lrās &
ueritatem philosophie inquirendam reddamur. Que cū
ita sint patres ^{ampullissimi} ~~ampullissimi~~ : uos testor : vbi academia ubi
gymnasiū vbi demū schola phōꝝ in nra germania repe
ritur Vbi & philosophi & scholastici disputando acrius
crebriusq; in arenam philosophicā descendant quā hac
nostra : & cum pugnatū fuerit palladiis telis nouus lu
dus olympiacus putatur nō ut brauiū fragile caducūq;
Sed solū iustū honorem uirtutis comitē & phia fructū
ferant phi quæ duo uerissima imortalitatis premia cre
duntur Veros itaq; apud nos philosophos esse cōredo.
Non multi menses lapsi sunt q; quidā e nostratibus phi
losophis cuius taceo nomen ne uel iniquus estimator
aliquis qui recta quoq; praua iudicat : me assentationis
accusare possit cū apud Saxones i famigeratissima urbe
Halberstaden. paucis diebus ageret Ne om̄ino sine ani
exercitatione : sine fructu : sine ocio philosophico dul
cissimo huic hoī phō : tempus laberetur qđ oē perdere

Ci: li. i. ve :
rheto.

li: z. tus. q̄c.
in prin

Cicero
Laus dispu
tatiōis

Aretinus

Academia

M Andreas
Karlstadt

Gymnasio
loris an



credit si phiæ impesum nō fuerit ita argute ita subtiliter
 ita acriter demū apud exteros ubi libros cōsulere nō po-
 tuit in sacris litteris disputādo philosophatus dī ut no-
 mē illius philosophi hodierno die Halberstaden̄ clerus
 suspiret : amet : admireturq;
 O felicissimū saluberrimūq; sapientū nostrorū institutū
 O prudentissimū cōsiliū O faustissimū diem albo signā-
 dum lapillo quo in qualibet disciplina patres nostri dis-
 putandū decreuere . Quid precor deos imortales acu-
 tius sublimiusq; theologis nostris ē quorū sapiētia syde-
 ra penetrat cū altissimas res qualq; supnaturaes sanctis-
 sine rimantur . Quid acrius Iurisconsultis nostris toto
 terrarū orbe germano dico : esse pōt : qui iurispruden-
 tiam (quā iureconsultus ueram & non simulatā phiām
 cōtendit) adeo diserte adeo perite adeo adamussim dis-
 putando resoluūt : ut auribus uestris nō semel iam au-
 diuistis Ne minimus etiā scholasticus sine maxima eru-
 ditione abeat : quæ nisi uera esset phiā & sapientia e Iou-
 is cerebro nata Nō rātū uirtutis testimoniū : memoria
 hominū dignū : Licurgo legifero Apollo dedisset Qui-
 dum ad oraculum in Apollinis aedem p̄ficisceret inquit
 deus Venis o Lycurge ad meū templū optimum qui es
 Ioui charus : & diis reliquis Dubito an te deū dicam an
 hominē O magna laus Inquit Codrus Bononiensis)
 legū latori Licurgo data Gaudebunt p̄fecto doctissimi
 iureconsulti : & merito iureconsultū charū esse Ioui &
 diis reliquis Et Apollinē dubitare an ille deus sit an ho-
 mo Num pulchrius nū excellentius num memoria ho-
 minū dignius : q̄ formosum : quā diuitem : quā uictorē
 aut imperatorē orbis dñm dici . Medicis quoq; nostris
 ut redeam unde digressussum quid sagacius expertiusq;
 sit nō uideo qui penitiora naturæ secreta tanto argumē-
 tatiōis studio exquirunt ut nihil reliquū sit qđ claro nō
 reddant lucidiora die . Quid precor demū nostris phi-
 losophis artium phiæq; doctoribus uiris ex omni parte
 laudatissimis profundius admirabilibusq; est qui omnia
 desideria ad hoc unū conferunt totisq; adnituntur uiri-
 bus ut sese scholasticosq; nros disputādo exercitatiores

Theologi

Iurecōsulti

l. i. ff. de iur
& iure

Medici

philosophi

reddant ne apud exteros phōs ignaui elinguesq; uideānt
Totis inquā adnitunt uiribus ne inter disputādū huma
niores lre eis sordescāt: quæ plurimū (uenia quorundā
dico) ad omnē disciplinā p̄cipiendā cōferunt quā etiam
p̄ceptā excolūt magisq; politam & popularem reddunt.
Gratulor igitur scholæ nr̄æ quæ ab exordio primæ suæ
natiuitatis : optimi principis Friderici Imperii prefecti
p̄torio tēpestare nr̄a Mecenatis munificētia eos naçta ē
p̄ceptores: qui & si dyalecticā illā quā barbarā dicunt:
profiteant Ita tñ p̄fitentur ut nō oīno ab eloquētia oīm
studiorū matre & orbis moderatrice distet Ne oīno in
quā uirtuti lr̄ariæ repugnet quod Cornificius laudat &
summe p̄bat. Hinc Plato diuinus nō ab re dixit Eloquē
tiā phōs maximū esse ornamentū reip. Hæc est em̄ illa
eloquētia quæ uera & iusta docet p̄suadere & contraria
horū fugere. Hæc est quæ parua p̄ magnis &
auctorare & approbare pōt Et rursū magna attenuare
& ad minima deducere. Hæc est qua coartamur a
uitiis qua p̄suademus: qua cōsolamur afflictos: qua de
ducimus perterritos a timore : qua gestientes compri
mimus qua cupiditates iracundiasq; restringimus.
Hæc est que nos iuris: legū: urbiū societate deuinxit hec
nos a uita immani & fera segregauit Vnde & Cice: in p̄fa
tiōe de oratore uiro eloquēti Imperatorē nō anteponen
dū censuit Roma em̄ plures p̄stātissimos belli duces p̄
tulit in dicēdo excellētes uix paucissimos. Hæc est de
mum illa eloquentia qua nihil obtabilius nihil prestan
tius nihil diuinius in mūdo esse pōt Hanc igit̄ qui expe
tūt ueri phī noīant & sūmo semp in honore sūmaq; dig
nitate habiti sunt: quā qui reliquis disciplinis comitem
esse noluerint maximū ornamentū e phīa tollere uidēt.
Difficile em̄ dictū ē quātope cōciliat anīos comitas affa
bilitasq; sermōis Magna est inquit Cice : admiratio co
piose sapiēterq; loquentis quē qui audiūt intelligere etiā
& sapere plus quā ceteros arbitrant Si uero inest in ora
tione mixta modestiæ grauitas nihil admirabilius fieri
potest eoq; magis si ea sunt in adulescente.
Hæc eloquentia Demosthenes ille facundissimus Athe
niensium populos furore p̄citos pacaciores reddidit ut

Fridericus
dux Saxo:

Cornifici

Aris. i. rhe:

Seneca ad
Paulinum

Ci: li. z. de
na: deo:

Ci: z. offi:

agnis mitiores consilia eius sequeretur aptissime ad hec
 compatio emunctissima Vergiliū li: i. enei. consonat
Verg. i. en. Ac ueluti magno in populo cum saepe coorta est
 Seditio seuitq; animis ignobile vulgus
 Iamq; faces & saxa uolant furor arma ministrat
 Tunc pietate grauem ac meritis si forte virum quem
 Conspexere silent arrectisq; auribus astant
 Ille regit dictis animos & pec. mulcet.
Ulysses Hac Ulysses eloquentie fauus graecorū copias longa belli
 lassitudine iam uirib⁹ destitutas ita animauit Ita aduert/
Achilles sū Troianos inflāmauit ut nequaq̄ etiā discedere & obli
 ditionē soluere decreuissent nisi capta urbe & tota uer/
 sa Et Achillē ducē fortissimū blāditiis puellæ totū captū
 muliebri ueste indutū pensum columq;: fœmine instar:
 traherē sūma ui dicēdi uerborūq; copia rursū & parmā:
 & hastā: ut decet bellatorem: sumere coegit Vt ipse his
Ouidius uerbis apud Ouidiū xiii. trāssor: Achillē se cōpellasse te/
 stat Nate dea dixi tibi se peritura reseruāt Pergama: qd
 dubitas ingentē uertere Troiā. Inieciq; manū fortēq;
 ad forcia misi & p⁹ pauca audacissime subdit Ergo opa
 illius mea sunt Ecce quātū sibi tribuat Ulysses corpe de/
 formis: pusillus: totusq; imbellis ut se authore Troianū
 bellū cōfectū & Achillē rursū arma sumpsisse dicere au/
 deat Taceo Gorgiā Chium: Protagorā Plociū: Lucium
 Crassū: Theophrastū reliquosq; oratores facūdiffimos
 qui sua eloquentia saepe rēp. seruarūt Sed ut nrī Germāi
 principes hāc dicēdi normā oratoriā scz sūmo in precio
 habuisse cognoscant Vnū hic in mediū ferre placuit De
De Othōe
z. impe: Othone z. cognomēto ruffo impatore gloriosissimo ex
 nobilissima antiquissimaq; saxonū domo: Qui cū cōtra
 Basiliū & Constatinū graecorū impatores Iā Calabriam
 eā Italiæ puintiā que ad Syciliā uergit occupātes: stipa/
 tissimas copias ex germania duceret Et cū apud Basen/
 tellū sinistro Marte pugnatū esset Fugietib⁹ em ex prima
 acie Romāis & Beneuetinis fedissime prestatissimus im
 perator nimiū audax & cū paucis militib⁹ i hostem præ
 ceptus ē Sed bñfitio linguæ quā & græcā & latinā
 pcalluit elegatissime: & suauissimo sermōe quo Nestorē

superavit ut Sinon ille eloquentissimus; moribus tñ & fide longe impar e Troianorū. Ita e græcorū hostiūq; manibus Imperator inuictissimus sese mox eripuit græcis uero re cognita rubore p̄fusis maximū dedecus subortū est. Ecce quātū eloquentia & latina lingua maximo p̄fuerit Imp̄atori. Vetera hæc missa faciamus cū recenciora ante oculos habeant. Nōne summa uerborū uehementia dicēdiq; peritia qua plurimū pollent Veneti piscatores: homines perditissimi: Germanæ gloriæ hostes atrocissimi: Christiani noīs summū dedecus Immanissime beluæ Turcarū imp̄atoris socii: nuper ex amplissimo multarū terrarū dominatu (Diui Maximiliani inuictissimi animi principis uirtute) turbati Patauinos: Vincētinos: reliquosq; Italiæ potentatus qm̄ plurimos iamā imp̄erij parentes: eo p̄duxere: ut contra ius & fas oē excusso iugo turpissime deficerent ceteris militib⁹ Germanis artibus hoc est p̄ditionibus malisq; machinatiōibus quib⁹ supra reliquos Italiæ populos plurimum ualent Veneti. Qui & si ludis pueris molliores in cimbis per adriacas paludes circū Venetias luxuriātes: effeminati imbellesq; habeant sua rñ eloquētia Partim Italiā partim Dalmaciā partim Græciā ip̄am: nominatissimaq; regna & Cretam & Cyprū deorū patrias: occuparunt: multisq; annis p̄perā tenuerūt. Nec a Germania ip̄a mūdi moderatrice cruentissimas scelestissimasq; manus cōtinuere quā cū blā diciis & uirtute capere nō possent artibus malis p̄fertim Curiciā: adorti sūt quā iā Ericus Leo Brunswiccen̄ iterū captā multo milite fortissime defendit / Que cū ita sint nescio p̄fecto an hāc Quintiliani sn̄iam robur h̄re dicā Rhetoricen etiā uti uitis qd̄ reliqua nulla artū faciat. Et si falsū dicat orator (inquit) affectusq; moueat neutrum turpe est. Nā & mendaciū dicere etiā sapienti qñq; concessum ē. Scitissime Cicero noster cecinit. Cedant arma toge cōcedat laurea linguæ. Nostro em̄ tempore togatis Venetis arma cessere parua sunt foris arma nisi sit cōsiliū domi & nō minorē utilitatē afferunt qui togati reipublicæ presunt quam qui foris bella gerunt / sed om̄issa longa digressiōe si falsum persuadet orator turpissimū est si quidē falsū hoc ex bona & iusta nō proficiatur ratiōe

De Venetis

Maximilia

Dux Brunswiccen̄.

Quintilia:
li. z.

Cic. z. offi:

Maximilia
Cæsar

Laus Maxi
miliani Im
peratoris

Cicero

Apostro/
phat ad
Maximilia
num

Bartholo/
me⁹ Sten⁹

Sibutus

Fortuna
exoculata

Quales hæ Venetor⁹ nuge: male artes: circūuentiōes
blandiciæ assentariōesq; quibus sola libidine dominādi
execati nō uerent⁹ falsum dicere veneti siue ex mala siue
bona pficiat rōne ut ciuitatib⁹ & regnis potiant⁹ vnde
maxia tributa auidissimo ærario & voragini insaciabili
inferant Nec ecclēsiæ nec imperii rationē hñtes Sed diis
imortalib⁹ qñq; nationi nræ presentioribus Hæc caninā
eloquentiā Venetor⁹ e stigiū Pluronis uisceribus ortam
Maximilianus ille Romulidū dux victricis aquilæ signi
fer inuictissimus: uirtute bellica q̄ cunctos & duces & re
ges totius mūdi superat: famis & inedia patientia qua
oia uincit Demū aduerse fortune tolerātia quā equo &
infracto anio ferre pōt ut fortis & cōstātis ē uiri nō ptur
bari i reb⁹ asperis. Hæc dico eloquentiā Caninā & rogatā
sapiētiā istar pulueris añ faciē boreæ pire curabit Si & ad
arma & ad togā (pientissimus Impator) respexerit Hoc
est si prudentū cōsilio p reb⁹ Romanis cōseruādis bella
indixerit De quo Maximiliano hec que Cicero dixit de
Caio Cæsare in orōne p Marco Marcello habita: rectif
sime dicere possum Soleo em̄ sape ante oculos ponere/
Idq; libenter crebris usurpare sermonibus oēs nrōs⁹ im
perator⁹ Germanor⁹ inquā: oēs externar⁹ gentiū: potē
tissimorumq; populorum res gestas cū tuis o Maximi
liane fortissime: Nec cōtentionū magnitudine: nec nu
mero prelior⁹: nec uarietate regionū: nec celeritate con
ficiendi: nec dissimilitudine bellog⁹ posse conferri: Nec
dissiūctissimas terras citius passibus cuiusq̄ potuisse pa
grari q̄ tuis O Cæsar inuictissime De quib⁹ si amens ali
quis dubitat Cimbriaci poetæ hoīs Itali legat monumē
ta nuper in bibliotheca Bartholomei Steni Vratislauien.
quā diuersorium & thesaurū musar⁹ apellare soleo: fau
stissime inuēta quib⁹ res gestas Maximiliani adhuc adu
lescentis dū uix ex ephebis excefferit heroico carmine
luculentissime cōplectitur Et iam canus quid fecerit ne
mo est qui ignoret Si tñ sempiternæ gloriæ testib⁹ eget.
Daripinus noster presto est cuius poema de Maximilia
nea uirtute: nulla unquā tacebūt secula Quare nisi for
tuna ipsa exoculata dea mater instabilitatis & oīs muta
tionis maximā sibi partem quasi suo iure in reb⁹ bellicis

uendicaret iā triūphator esset summus & orbis domius qualē
sacratissime leges dicūt esse imperatorē Romanū Sed fortuna
ita quidē maximā ptem in his rebus sibi uendicat ut cum quid
prosperē gestū sit id pene oē suū ducat Si uero quid infelicitē
& male cōtingit id se authore factū nō neget numen hoc verti/
gine plenū sed hęc externa sunt ad nostracia redeundū censui.
Sic itaq; o ingenuissimi adolescētes uobis hoc studiū eloquen/
tia (nō Venetorū blādicias dico) cure moneo qua quidē prin/
ceps ille deus omniū rerū parens fabricatorq; mundi Quinti:
teste: a ceteris (que quidē mortalia essent) animātib⁹ nos sola
sepauit: dedit quidē nobis precipuā arbiter deus rationē eiusq;
nos socios cū diis imortalib⁹ esse uoluit Sed ipsa ratio neq; tā
nos iuuaret neq; tam esset in nobis manifesta nisi que cōcepit/
semus mente: promere etiā loquēdo possemus Idcirco eloquē/
tia magis ceteris animātib⁹ q̄ intellectū & cogitationē quādā
deesse uidemus Nā & bruta: quedā opera nobis nō imitabilia
arte quadā & industria naturali facere & texere pnt ut in apib⁹
ceterisq; feris tenuissimis cōpertū ē. Quid per deos pulchrius
admirabiliusq; in nobis esse pōt q̄ ut quo uno beluis prestam⁹
eo etiā hominib⁹ añcellamus Hoc em̄ prestamus (inquit Cice/
ro) uel maxie feris q; colloquamur inter nos & exprimere sen/
sata possumus ob quā rem quis hoc iure miretur sūmeq; in eo
laborandū esse arbitror ut quo uno hoies maxie bestiis p̄stent
in hoc hoibus ipsis antecellant arte & usu qui oīm magistrorū
præcepta superat. Hęc igif dicēdi ratio priscis temporibus
tanto in honore habita est diuo Hieronimo ad Pauli: referente
ut ad Titū Liuiū lacteo eloquētiæ fonte scaturientē De ultimis
Hispaniæ: Hesperia galliarūq; sinibus quidā nobiles uiri ueni/
rent Et quos ad contēplationē sui Roma nō traxerat uni⁹ hois
fama pduxit Profecto si Liuios Cicerones Demosthenes Craf/
sos secula nra genuissent multos uisendi audiendiq; gracia ab
extremis etiā gentibus traherent. Recte igif ingeniosus poeta
hanc p̄ ceteris phiæ puellis reginā / solā laude dignā cecinit.

Vtq; uiret semper laurus nec fronde caduca

Carpitur æternum sic habet illa decus.

Post hanc oratoriā Alphorabius diuinā poesim (in cuius laudi
bus reliquū orōnis nostræ uersabitur) mox confinē sedē sortiri
asserit Poeta em̄ & orator cognatione quadā mutuo copulati
sunt Sed poeta numeris oratore paulo astrictior est Cicero di/
cit. Plato diuinus poesim donū dei poetāq; bonū deorum

l. de p̄catio
ff ad le.
rod. de ac:

Vera elo/
quen: quæ
sit
Quintili:
li: z.

Cicero i:
de ora.

Ouidius

Cicero

Plato

b

interpretē aiebat Et Strabo poeticā primā quandā phiam uete-
res phōs phibere asserit q̄ ab ineunte ætate & unguibus ipsis :
nos ad uiuēdi rōes adducat que mores edoceat q̄ res gerēdas
cū iucūditate p̄cipiat Posteriores uero (inquit) Poetā solū sa-
pientē uoluere qd̄ Plato etiā oīm phōz mgr̄ i lone cōprobare
uidef cū inquit Deprehendi in poetis eos nō sapiētia hūana fa-
cere que faciūt Sed natura quadā ex diuini anī cōcitatiōe quē/
admodū & hi qui diuio furore afflati vaticinant / Oportet igit̄
p̄fectū poetā qui rarus olor in terris ē nō solā artē ipsā Sed di-
uinū etiā furorē qui mentē ipsi⁹ supra hoīm ingenia agitet h̄re
Quē furorē Plato definiens dicit Furor poeticus ē occupatio
quedā a musis qua sortita lenem & insupabilē animā exuscitat
atq; exagitat p̄ carilenas aliāq; poelīm ad hominū ḡns instruē-
dū Que uerba Marsilius sūmus platonicus exponens inquit /
Furor poeticus ē occupatio quedā a musis. i. raptus anīe & cō-
uersio in musaz numia qua sortita Lenē hoc ē agilē a musisq;
formabilē animā nisi em̄ p̄parata sit anīa nō occupat a diuio il-
lo furore Preterea insupabilē : inquit : quia cū semel rapta fuerit
mēs ipā quā animā dicimus / supat oīa & a nulla rez inferiorē
superari pōt Exuscitat eā dicit Plato hoc est a somno corporis ad
uigiliā mētis ex obliuioe lethea (qua ligatur cū corpi immergit̄
szm Platonē) ad diuinaz & supnaz rez reminiscentiā reuocat
Exagitat hoc ē stimulat atq; inflāmat ad ea q̄ cōtēplat̄ & p̄sagit
catminib⁹ exprimēda Tam diuina itaq; poelīs sacratissima cre-
ditur ut abiq; sūmi maximiq; dei oīm rerū opificis afflatu acqri-
nequeat Merito maiores n̄ri qui gentilitatis errore ducebant̄
poetas cū diis adorabāt Videbant em̄ vates furore quodā agi-
tari quo rapti quedā & dicere & facere reliquis hoīb⁹ qui nihil
diuinitatis haberēt impossibilia Idcirco Plato in phedro maxia
nobis (p̄er hūc furorē diuino mūere cōcessū) euenire putabat.
Nam que in delphis (inquit) & dodona futura p̄dicunt sacer-
dotes furore quodā effundūt A quo furore inquā castissima il-
la poetaz carmīa q̄ hūanas mētes penetrāt oriunt̄ & emanāt /
Qui uero sine pyeridū afflatu supno illo spū scz Democrito re-
ste : ad poeticā aspirat frustra conat̄ Sed solū carmīa illa diuina
censenda sunt musarūq; nūinibus infusa q̄ dū humano cōcētū
p̄munt̄ : & cantorē ipsū & audientes quodāmō inflāmant ut
huius furoris diuinitatē sentiant : mentēq; hoīs pene raptā in-
credibili quadā uoluptate & mirā suauitate afficiunt. Hinc
nō minus scite quā diuine Neotericus audimus olor Carmele

Marsilius

Plato

Democri:

religionis alumnus & summi christiani nominis decus cecinit

Dona dei carmen nitidum facundia prestans

Mittitur ex astris a superisq; datur

Est tuba Romanae fidei legumq; poesis

Que canat heroo carmina scripta pede

Carmina que sanctos deus ipse Parauit ad usus.

Quorum carminum cantores Plato non ex rep. explodendos

Sed urbium rerump; priuatarūq; administrationi preticiendos

consuit cum ipse Plato quoq; poeta fuisse cōmemoret maxim⁹

Et Cicero poetam graue plenumq; carmen sine caelesti aliquo
mentis instinctu fundere posse negauit ad quam sententiam

propius accedens Naso cecinit.

Est deus in nobis agitante calescimus illo. Et alibi.

Est deus in nobis sunt & cōmercia caeli

Sedibus aethereis spiritus ille uenit.

Bap:Man

Plato

i. Tuscu

Ouidius

Buschius

Emulatio Buschii Neoterici Nasonis

Non humana canunt diuini carmina vates

Insidet aethereus pectora nostra deus

Idem

Quod canimus sanctis superū descendit ab astris

Nil mortale sacri vatis ab ore uenit.

Hinc Horacius lyricorum facile princeps & philosophus maxi-

mus sibi poetæ nomen uendicare abhorruit & quasi scelus pu-

tabat canens.

Ingenium cui mens extat diuiniore: atq; os

Magna sonatarum des nominis huius honorem

Horacius

Quid ergo per deos ipsos dulcius pulchriusq; quā ociari in sua

uissimo musarum diuersorio ubi mentes recreantur animi pas-

cuntur ubi beatæ uitæ fœlicitas reperitur In hoc enim musarū

sacrario hec studia queruntur que adulescentiam agunt pigrio

rem æratem oblectant: secundas res ornant asperis uero rebus

solacium & refugium prestant: domi delectant foris non im-

pediunt: pernoctant nobiscum: peregrinantur & rusticantur

Cicero dicit Que nisi oīa uerissima essent non dixisset Basilius

uir doctissimus totam Homeri Iliaden laudem esse uirtutis:

Cicero p
archia

Homerus
speculu
uirtutis

& potissimū eo loco dū naufragū & nudū Vlissēm p purpura
 & cocco uirtutibus immortalibus esse adornatū Dixerat Home
 rus inquit O hoīes sit uobis uirtutis cura que etiā simul cū nau
 frago quocūq; p fluctus agitatus fuerit fida comes perseuerat:
 & sola fortune reb⁹ cūctis perditis uirtus cū naufrago emergit
Alexander magnus Que cū ita sint: uiri ornatissimi: Alexander ille Macedo orbis
 domitor cognomento magnus Homeri libros tanto in precio
 habuit ut eos auro gēmisq; adornatos in arca aurea: quā ex bel
 lo persico predā duxit: recōderet: & sub puluino una cum ense
 suo sūmis teneret curis Ita maximus rex quē mare terraq; time
 bat & uigilās & dormiens Homerū numinis instar sūma in ve
 neratione habuit quasi homeri poema diuinū / rei militaris the
 saurus & uirtutis stratagema esset Nec pfecto opinio optimū
 regē sefellit Cherilū etiā poetā licet ignobilē in deliciis habuit
Cherilus cui p singulis uersiculis: sine omī uenere editis: premiū statuit
Pindarus Cherilus incultus p carmine flaua perebat Munera pelleo nō
 rennuenda duci Et uictis Thebis Pindari poetæ agnatis totiq;
 familiæ parci iussit. Athenienses quoq; sacratissimis Solo
 nis legib⁹ instituti adeo poetas uenerabant ut nō mō rex publicæ
 licæ uerū etiā priuatarū administrationem eis crederent.
Ennius Nōne Ennius ille pater (qui poetas sanctos dicere solebat) cha
 rissimus Scipioni fortissimo penoꝝ expugnatori fuit Archias
Archias Mario Romano (genere licet ignobili uirtute tñ nobilissimo
 qua: posito uomere. sæpe consularū meruit) iucūdiſſimus fuit
 Pro quo Archia Cicero orationē quā hodie in manib⁹ habem⁹
 elegantissimā in foro cōtēcioso acerrime dixit Quā si poetarū
 zoili legerint: erubescant pfecto nisi toti liuore corrupti & in
 uidiæ dediti fuerint: Cū sanctos poetas tantū auctoritatis tñ
Mecenas. fauoris tñ deniq; obseruantie apud ueteres & sūmos uiros in
 rep. & ista hominū luce habuisse intellexerint. Mecenas sum
 mus doctissimoz hominū fotor Horacio asilū fuit. Senatus
Vergilius charissim⁹ populūq; Romanus Vergiliū uersiculos quosdā recitantem in
Augusto Augusti preconia tanquā Augustū ueneratus est Et Augustus
 ipse tāto ī honore Vergiliū habuit ut & simulacrū & nomē Ma
 ronis in argenteis nūmis excusū iri curauerit quoz unū in hac
apd doctū Schicker urbe inter thesauros doctissimi cuiusdā uiri his uidi oculis: cog
 nouit August⁹ poemate Vergiliū se immortalē / nec diis inferiore
 factū Vnde & rursū quātū fieri potuit Vergiliū immortalitati
 dicare conatus est Sed cū hæc ueriores ueris sint & omnibus
 preter indoctos notissima De nr̄is poetis Germanis antiquiori

bus (ne semp inter uiuos: ut Itali in prouerbio hñt: mortui cre
 dant fuisse) paululū narrandū censui & imprimis obiter occur
 rit Rosuida nobilis fœmina: Saxonū phenix iunica: tpe Otho/
 nū cenobii Gaudershemensis in dominatu Brunswicēsi sacra
 vestalis & grecæ & latinæ linguæ egregie docta: ea tēpestate va
 res oīm longe prestantissima: ut splendidissimū hoc uolumen
 nuper impensis optimorū quorundā virosū auctore Conrado
 Celti in publicū editū testat ubi in quouis dicendi gñe quedā
 nō spernēde memoriæ inuenies monumēta: Vnde apđ Otho/
 nem primum cognomēro magna sancta fœmina (cuius res
 gestas heroico carmine cōplexa est) tāta memorat fuisse aucto
 ritate ut ob uirtutē & summā eruditionem eiusce virginis Chri
 stianissimus Impator monasteriū Gaudershemense supra cere
 ra saxōiæ cenobia ita diuiciis sublimauerit: p̄diis donauerit: red
 ditibusq; rem diuinā auxerit: in annuos sumptus copiose suffi
 ciendos ut hodierno etiā die: sole principū filia: aut maxie no
 biles in collegiū hoc recipiantur. Fredericus primus nobi
 lis Sueuus Cesar designatus quē Barbarossam dicūt inuictissi
 mi anī princeps & victor gloriosissimus qui Venetos Romāos
 & Ligures Cesareæ corone iura uiolātes insigni clade sepe nu
 mero affecit & totā Italiā in ditionē & imperii gremiū cōpult.
 Ligurinū poetā ea tēpestate maximī noīs & pyeridū cultorem
 maximū: tpe belli Ligurici (a quo poeta nomē sibi uendicat) in
 castris rerū gestarū preconē habuit: quē impator ob ingenii fa
 cilitatē & eruditionē maximā (cū ceteris Neoprolemis nobilif
 simis fortissimisq; bellatorib⁹ qui in eo bello p̄ salute romanarū
 rerū pulcherrima susceperūt vulnera) equitē auratū creauit &
 militarib⁹ prediis donauit Sibi psuadens Cesar ingenii milicia:
 nō minorē meruisse poetā gloriā qm̄ si in hostē plia cōmissis
 set manusq; cōseruisset p̄ reb⁹ romāis tutādīs Vnde pulcre illd
 Sbrulii Vt fuerant hedere diuorū premia vatum Sic hederis
 quondā premia mille dabant. Cuius monumenta Conradus
 Celtis homo poeticus germanæ laudis studiosus nuper apud
 Augustā nouis formis excusa in publicū p̄diri curauit. Sed
 ne forte hoc sanctissimo cetu abutar & plus fastidii q̄ uolupta
 tis afferā multos clarissimos vates silentio trāsimus quos opti
 mo iure p̄ amplissima laude poetarū in mediū ferre possemus
 Siluiū tñ hominē natione italū Sed moribus & diuturna con
 uersatione Germanū Se em̄ ipse germanū dicit cui & natiōi plu
 rimū debere: ob sūma officia; i Europa sua sepe nūero ingenue

Rosuida
 Saxonie
 vates

Otho pri
 mus

Gauders
 hem

Fredericus
 primus

Bellū Ligu
 ricum

l. aduocati
 C. de ad
 uo: diu:
 iudi:

De Aenea
 Silio

Litetur Siluiū in quā virū rara eruditione & maxia dicēdi copia
Sigismūdi veteribus similimū quī scioli quidā ut sapere soli uideāt id ne
Fredericus gent: tacere nequeo / Qui a Sigismūdo & Frederico tercio diui
Imperi Maximiliani genitore Romanis ducib⁹ filii loco habitus ē / ab
altero in cōcilio Basiliēsi primus e duodecim scribis & orator
designat⁹: Ab altero (cuius curiā a secretis Magister quindecim
annos sequutus ē) Laurū poetarū insigne recepit Et ut i sūma
dicā Diui Frederici auctoritate cardineā dignitatē Demū sum
mū pontificatū & Chri vicariatū sua uirtute: adeptus poetarū no
men ad extremū uitæ usq; tanq̄ numē quoddā ueneratus ē : &
Cāpanus plures eiusce ordinis uiros fœlices & ditissimos reddidit / Nec
sanctū hoc poetarū nomē terrestris ille deus egere passus ē Cam
panū hominē poeticū pontificali thyara dignum existimauit .
Hic pius Eneas fama super æthera notus
Et deus in terris: summus pater orbis & urbis .
Maximili: Maximilianus quoq; Cesar nunq̄ adeo ut aiūt armis occupat
Impe: quin & poetarū & musas etiā in caltris iam Marte seuiēte in de
licijs habeat Qui quāta hūanitate quāta pietate : quāta demū
munificētia poetarū psequat Facillime in hoc sanctissimo cetu
Sibutus eiusce ordinis viri presto erunt testes Inter primos Sibutus nō
Cesareo nūine pperidū choro dicatus & Phœbi sacerdos desig
Dalbergi⁹ natus Testant hoc ipsū plures viri Apollonei qui sese Maximi
liani uirtute fœlices dicunt potissimū Ioannes Dalburgius Van
gionū Petrus Bonom⁹ Tergestin⁹ Cesaris aura pontifices qui
Bonomus nisi ecclesiarū Episcopi essent musarū antistites esse uelint. Au
Augusta gustæ etiā Blance Mariæ Ligurū pncipi in latinis lris doctissi
Bianca mæ exēplo inuictissimi cōsortis sūma in uoluptate sunt poetarū
Maria quos nūq̄ a se pulcherrimis mūerib⁹ indonatos relinquit Sbru
liū nostrū Sphorciadū laudes panegyrico canentē non paucis
Sbrulius donauit nūis & principi nō Friderico in conuentu Constan
ciensi (ea cōmendatiōe q̄ sūma esse pōt) cōmēdauit ut eū etiā
Dux Saxo: clemētissimus princeps in Saxoniam usq; pduceret & docēdi mu
nus in sua Academia Vuittenburgensi optio : rarissime eruditi
onis adulescēti decerneret Canent pfecto posterū nō cū ex re
Ouidius cencioq; varū cantilenis & Cesaris & Auguste munificēcias in
diuinos poetarū cognoscent illud Nasonis
Cura ducū fuerāt olim regūq; poetarū Premiaq; antiqui mag
Patriarcha na tulere chori Sanctaq; maiestas & erat uenerabile nomen
Magdeb: Vatibus & large sæpe dabunt opes. Subit preterea mihi i
Ernestus mentē pietissimus Ernestus Illustrissime domus Saxonie nō

ultima gloria Patriarcha Partenopolitanus Germanorū pontif
 ficū primus: qui a teneris ut aiūt unguib⁹ ad uegecioreſ annos
 inq; Fadianū Pignuciū Italū: hominē apollineū rapsoduq; pri
 me aduleſcētīe magiſtrū & doctore habuit: qui optio & nobi
 liſſimo aduleſcētī ita linguā tenerā formauit ita faciēdiā natiuā
 auxit ita demū ſupelleciūle uerborū fecit copioſiſſimā ut iā uir
 factus princeps ille & grauiter & ſapiēter i corona grauiffimorū
 hoīm in utraq; ligua uernacula ſc3 & latina: dicere & ſermōes
 agitare poſſit abſq; formidine quē hominē teutonē Sbruli⁹ ſecū
 cōmentantē latine nō ſecus ſe obſtupuiſſe ſolet p̄dicare q̄ Cice
 ronē latinū Rhodii grece differentē obſtupuiſſe tradūt Nec in
 gratus: inſtar atrociffime beluæ Neronis: p̄ceptorū fuit princeps
 ſanctus Sed nūmarū & ſacerdotiſ dignitatib⁹q; eccleſiaſticif
 feliciffime adornatū in Italiā remiſit Et niſi Pignucius pdolor
 apud Etrufcos p̄maturis fatiſ interiſſet lam in aula Patriarche
 muſaq; ille ſacerdos primas ageret partes O magna munificen
 tia: O laus ſempiterna mēoria digna: o maxia gratitudo pueri
 diſcipuli in p̄ceptoris officioliſſimos labores a quo principe
 optimi aduleſcētē normā gratitudinis erga p̄ceptores v̄roſ
 anioſq; ueſtroſq; cuſtodes ſumite quibus ingrati ſi fueritiſ deoſ
 ipſoſ & optioſ uiroſ uobiſ iratoſ redditiſ Nec ſcel⁹ hoc mihi
 credite multū māebit a ſuperiſ q̄ college p̄ceptorū credūt. Eſſet
 officiū piū hic de meo Gaſpare Steinbechio (laudeſ uulgareſ re
 fugiēt) parūp dicere cū quo ſacta mihi iā triēnio iſterceſſit ami
 citia ut hoc hoīe mihi cōiuncti⁹ poſſit eſſe nihil Sed ſupuaca
 neū eſſet de eo hitoriā texere: quē erudicio: ingenii facilitas:
 uarieq; lucubratiōeſ iā pridē oībuſ l̄rag; amicis reddidere no
 tiſſimū Vnde & oratoris & Senatoris mūere iā quīq; luſtriſ &
 eo ampli⁹ maxia noiſ celebritate ap̄d patriarcham Magdebor
 genſ fungi meruit Et hodierno die (uix impetrata uenia) i phiæ
 ſacrario: ueteranus: uigilantiſſime uerſat: paulo liberior a curiſ
 i Parthenope germanica quā Magdeburgiā dicim⁹ Ecce dū
 ad metā p̄pero obiter occuriſ Doctiſſime Langi uatū qeſ Mo
 naſteriēſiū & toti⁹ Vueſtphaliæ Apollo q̄ nō ſola: ſed paſſim ē
 tor⁹ germāuſ orbis: tua epigramata elegatiſſima & orōeſ oī
 uerborū dulcore copioſiſſimaſ p̄bat admiraturq; Qui in quā
 doctiſſime Lāgi Buſchiū meū adhuc puellū: prim⁹ in ſacrariū
 Phœbi muſiſ p̄yeridūq; choro hoſtiā ſtatuſti ubi diuio aliquā
 tilū ſurore afflatū in auſoniā ſtudioſq; matrē: p̄prio are: pom
 poniana muſa formādū & inſtituēdū miſiſti Quot aū hoſtia

Fridia
nus

Gaspar
Stein
bechi⁹

Rodol:
Lāgius
canoni
c⁹ Mo/
naſteriē

Buſchi⁹

illa tua interim adoleuerit aras: quot pepererit foeturas quot la-
 tinas & lras amicos reddiderit: quot postremo mortales hoies
 suis monumētis: imortales fecerit nō nescit Ecce fator & seui-
 cia q̄ parcere nequeūt Hec em̄ dū scribo p̄dicat infelix p̄nicib⁹
 mortu⁹ Buschi⁹ alis fama Germāiae dec⁹ Buschiū ip̄m uitā cū morte cōmutasse
 cui totus musarū chorus sparsa coma & pulla ueste dat lachrias
 Et Phebus pia exequiarū tristissim⁹ ad permessidos annē sol-
 uēs officia acerbissimū & p̄maturū sacerdotis sui gemit casum
 Et lugent sacri nūina cūcta chori Cui⁹ igit̄ prochoro cū p̄sen-
 tia (quā suspirare nō desinis frui nō possis Ne musarū officiis ca-
 reres aliū ex snia iuenisti hominē urbanissimū ornatissimumq;
 Ioan: murme-
 lius Ioannē Murmeliū p̄stanti ingenio & eruditiōe nō vulgari virū
 qui ita ad carmē & hūanitatis studia respicit ut tpe nō: dicere
 ausim: nec par nec superior facile ap̄d Vuestphalos & Cimbros
 iueniri possit Recte cōsuluisti pigriori etati suauissime Lāgi q̄
 rāto uiro undecūq; exulto familiarissime uteris cui⁹ iucūdis-
 ma musa te (ut mei qdā discipuli cōtubernales p̄dicare nō desi-
 nūt) plurimū oblectat & forciorē ad uenientiū annorū incōmo-
 da ferēda reddit Perge ut cepisti: hūc de Romana lingua optie
 meritū hominē: tua integerrīa amicitia dignū estimari quē & si
 diuicia tibi nō cōciliāt ad quas phūs nō respicit Virtus tñ vnde
 quaq; i hoc hoie spectatissima tibi cōmēdabilē Murmeliū red-
 dere potest: qua nihil cōmēdabilius ē in hoc mūdo mi Langi.
 Duces
 saxonie De Mecenasib⁹ nris Fœderico & Ioāne germanis Saxoniae du-
 cib⁹ Academiae nrae munificētissimis authorib⁹ nō est cur testi-
 b⁹ egeamus: qui diuinū hoc poetae nomē: adorāt: uenerant: &
 amplectūt: ap̄d quos Sibutus & Sbrulius italus poetae famige-
 ratissimi doctissimiq; honestā hnt cōditionē & Sbruli⁹ ip̄e (cū
 Sibuto in re familiari copiose p̄uisū sit) inauthoratus publicae
 Sibut⁹
 Sbruli⁹ poeticā & oratoriā nō sine maxio fructu scholasticorū in gym-
 nasio nro p̄fiteē Quare Diui principes inter ceteros Saxoniae
 duces soli immortalitati dicati sunt Quod poetae nomē: iterum
 dico ap̄d eos ut sanctissimū cognoscereē a Cesare poetas coro-
 nadi auctoritatē impetrarūt ut sic diui principes triūphali lau-
 ro & victrici corona poetas sibi socios & pares redderent Sint
 Cicero uobis ingenui adolescētes tāti principes exēplo Et audiat Ci-
 ceronē nrm p̄ archia poeta disertissime fulgurātē Sit uobis in-
 quit O iudices sanctū poetae nomē qd̄ nulla unq; barbaria viola-
 uit Ecce locupletissimū eloquētie fōtis testimoniū: qd̄ i anis yr̄is

si sapitis nulla unquam deleat obliuio sed poetas ueneramini &
hos in deliciis habete: hos colite: hos p̄ diis adore: si imorta
les cū diis fieri uolueritis Solam em̄ immortalitatē nobis pariūt
suauissima poetarū carmina graphice cecinit ille ad Cesarē Nec
prius intereunt vates monumentaq; uatū Qm̄ fuerint uersis
obruta cūcta polis Hi uobis inquā cure sint quos dii caelestes
in summa cura qn̄q; habuisse cōmemorāt Et imprimis Apol/
linē Musarū ducē tm̄ fecisse legimus Archilochū Vt cū Archias
quidā homo pditissimus Archilochi homicida Apollinis tem
plū intraret: hiis uerbis deus phibuisse fertur Exi tēplo n̄ro sce
lus hominū qui & nostrū & musarū sacerdotē perdidisti .
Sed quorsum hec? Si quisquā dicat q̄ talia tantaq; affers de poe
tarū laudibus & uirtutibus amplissimis Quid nā habebūt fru
ctus poetarū cultores: quid ponderis industrie i officina mu
sarū latitat? q̄ nos tātopere hortaris (uir optime) & inuitas me
ad pyeridū sacrificia & poetarū (quos diuinos dicis) cultū edif
fere uelim. Auscultate optimi adulescentes & pias parūper
accōmodate aures queso Dicā uno uerbo que uobis usui erūt
& iucunda auditu. Etsi poesis sacratissima: ut diximus cita
tis doctissimorū viroꝝ testimoniis prima sit phiā & disciplina
rū omniū parens Preter hoc tñ ad quecūq;: artiū omnium: &
phiā penetrata facilem (etiam in primo limine) aditū presta
bit regina illa cultissima Erunt mihi facile testes quidā ex can
didatis nostris mox decorandis: qui multas noctes insomnes
duxerunt & ante diē sacros poetas cū lumine in manibus uer
fabant: ut castalio liquore suauissimo labra tingerent? Vnde &
preter adulationē loquor: ab examinerib⁹ phiis doctissimis:
sempiternae uirtutis: pre ceteris collegis: laudē consequuti sūt.
Optimi adulescentes pergite ut cepistis si nomen uestrum im
mortali memoriae dicare / & ingenia uestra ad om̄e studii gen⁹
apciora reddere uolueritis. Quis em̄ aptior sacratissimarū
legū auditor sit preter vatem aut uatū interpretem non uideo.
Qui pfundiores sunt theologi precor preter sanctissimos poe
tas qui soli diuinitate pleni deoꝝ numina cognoscunt & sua
uissimis carminibus paciores reddūt nobis deos iratos Cū
& maximū poetarū Orpheū ipsum inter primos claruisse theo
logos / & sanctissima quedā diuino ore prompta de summi dei
maiestate unitateq; reliquisse ferāt quod nemo p̄culdubio nisi
insanior ipso sit Oreste inficias ibit. Quid queso? facit phisicos
acuciores preter uatū carmina suauissima que si p̄be cōsideram?

homo sapiens et uirtuosus

et in omni re

et in omni re

Verg.
augns.

omnem phiæ summā cōplectuntur. Quis demū ad omnem
disciplinā medullā intelligēdā accērior proniciorq; sit nescio
preter solū musag. alumnū Nolite itaq; uobis psuadere iuuenes
clarissimi eos qui uersiculos quosdā mēsurā & nūeris cōstrin-
gunt poetas censerī nisi etiā reliquos phiæ apices altissimo in-
genio riment. Videatis moneo Vergiliū uelstrū qui de secrecio-
ribus phiæ latebris & omī genere dicēdi acutissime differit cui
Augustinus ecclesiæ monarcha & orthodoxe religionis iubar
semp primas tribuit laudes Nā Vergiliū (inquit) paruuli in ma-
nibus teneant est em̄ poeta magnus & longe oīm clarissimus
qui teneris ebibitus annis nihil est qđ ad reliqua studia plus cō-
ferre poterit. A quo (ut Naso de Homero dicit) Ceu fonte per-
enni Vatū pyeris ora riganť aquis. Si em̄ grāmaticus esse ue-
lis Vergiliū in manib⁹ uersa Si rhetoricā: phisicā: syderū cursus
cælog. influxus: aeris mutabilitatē: hominū mores: regnorum
uarietates: phōg. & naturæ penetralia: res militares: reip: & ur-
biū gubernandag. normā: Demū que p hominū mētes excogi-
tari pnt: oīa scire uelis Vergilius mgr̄ erit Et ut in sūma dicam
Quicquid boni quicquid honesti quicquid sancti homo phūs
oprare audet facile in Marone inueniri pōt. Opere precium
iccirco demū: ut finē qñq; faciamus mihi uideor & censeo omī
industria: omī diligētia summis uigiliis huic studio poetarum
operā nauandā esse sine quo (ut sæpe diximus) bene beateq;
uiuere minime possumus Hii em̄ cetus cōciliāq; hominū quæ
ciuitates appellant recte & rite gubernari non pnt Nisi sint qui
mores psuadeant & uicia detestent qđ ad solos poetas & ora-
tores spectat qui eloquētie affinitate copulant Vnde uterq; in-
nata quadā psuadendi dulcedine hōminum mētes quo uelint
mirūmodum trahere possunt. DIXI.

Epigramma eiusdem ad adulescentes cādidos
quos nouellos Baccalaureos iam dicunt.

Accipe palladium pubes generosa corollam

Imponas capiti laurea ferta tuo

Que tibi papali largimur munere pubes

Cesaris hoc sertum numine crede datur

Pergite nunc igitur iuuenes tolerare labores

Nec sinite in tenebris: pectora uestra: mori

Pergite constanti uenari pectore laudem

Vt uobis partū splendeat usq; decus

Pergite foelici uirtutem querere planta

Virtutem summi que perit astra poli

Pergite septenas modo sollicitare puellas

Pyeridumq; sacrum sollicitate chorum

Morte carent Musæ uirtus & morte carebit

Nec sophiæ legem: fata cruenta: dabunt

Immortalis enim Pallas: quâ nulla uetustas

Et periment: tantam: tpa nulla: deam

Nec uos o iuuenes patitur dea perdere mortem

Stamina nec uobis; inuida parca: secat

Palladios rursus moneo iam carpite flores

Dum vernum tempus: spirat & aura leuis

Ne sine fruge ruat tacito pede segnior ætas

Ne sine fruge terat: squalida barba: genas.

Graciæ & actiones:

Attigimus portum properatq; nouissima puppis

Vt referam grates ordine cuiq; suas.

Deo Omnipotenti.

Imprimis: summo: decus immortalis: parenti

Qui seruat terras: & tenet arte polos.

Diæ Mariæ Virgini.

Et tibi sint summe: virgo Iannicia: grates

Editus est nobis: qua: deus orbis: homo

Diæ Katharinæ artiū doctrici.

Inter Nyliacas: decus: hinc Katharina puellas

Accipe deuotas: innuba virgo: preces.

Duci Friderico Electori Imperii.

Nunc mansura tibi Saxonæ gloria gentis

Debemus grates dux Friderice pius.

Duci Ioanni eius Germano.

Fortis Ioannes princeps faustissime salue

Te saluum semper: contio nostra: iubet.

Symoni Peynick Moderatori academiæ Licē.

Gymnica qui retines Simon clarissime sceptrum

Et Sophiæ imperium qui moderator habes.

Hos tibi cōmitto quos coram cernis alumnos

Palladis: in nostris semina pulcra scholis.

D. Ioanni Mogenhoffer preposito:

Nunc Mogenhofer aue prudentum norma uirorum

Quem Liptzense solum numinis instar habet.

Refor:
Acade
miæ

D. Laurentio Slamau Decano.
Omnibus & diuis Slamau generose decane
Tora tibi debet: pectora pura: cohors.

D. Iudoco Trutfetter theologo maximo.
Et Iudoce tibi meritas auferre nequimus
Trutfetter grates innumeraſq; uices:

Martino Mellerſtadio vicecancel: & theologo
Nunc Martine tibi Polichæ gloria ſtirpis
Soluiſmus officium: vir memorande: pium
Doctori Vulſfigango ordinario.
Te ne precor Vuolphi reticebimus: optime legum
Antiſtes: Iouis & qui ſacra iura doces.

Theodorico Blochio doctori & archiatro Vuittēbergen.
Naturæq; parens ſalue lepidiſſime Blochi
Infideatq; tuus: pectora noſtra: fauor
Matheo piſcau Torgenti. V. I. licen. decano facul: artiū
Ultimus occurris nobis comiſſime Torgo
Qui caput es noſtri: clare decane: chori.

Omnibus docto: magiſtris & reliquis in cōi.
Innumeras demum ludit mea tibia grates
Omni conſpicuis integritate uiris
Quorum ſydereos ſcandit ſapientia cælos
Quos fouet in molli: turba nouena: ſinu
Quos celer ingenuas docuit Tegeus & artes
Quos canimus ſanctos religione uiros
Et tibi ſint amplæ pubes nunc inclyta laudes
Que dignata nouos condecorare choros
Qui nos cumq; locus: qui mundus: que capit aura
Inuenies gratos: pectore & ore: uiros.

Quis habet in nos ſeruo manuſque manu
Impreſſum Wittenberge per Ioannem
Gronenberg. Anno. M. D. X.

Quis habet in nos ſeruo manuſque manu

6.0186

802 1092

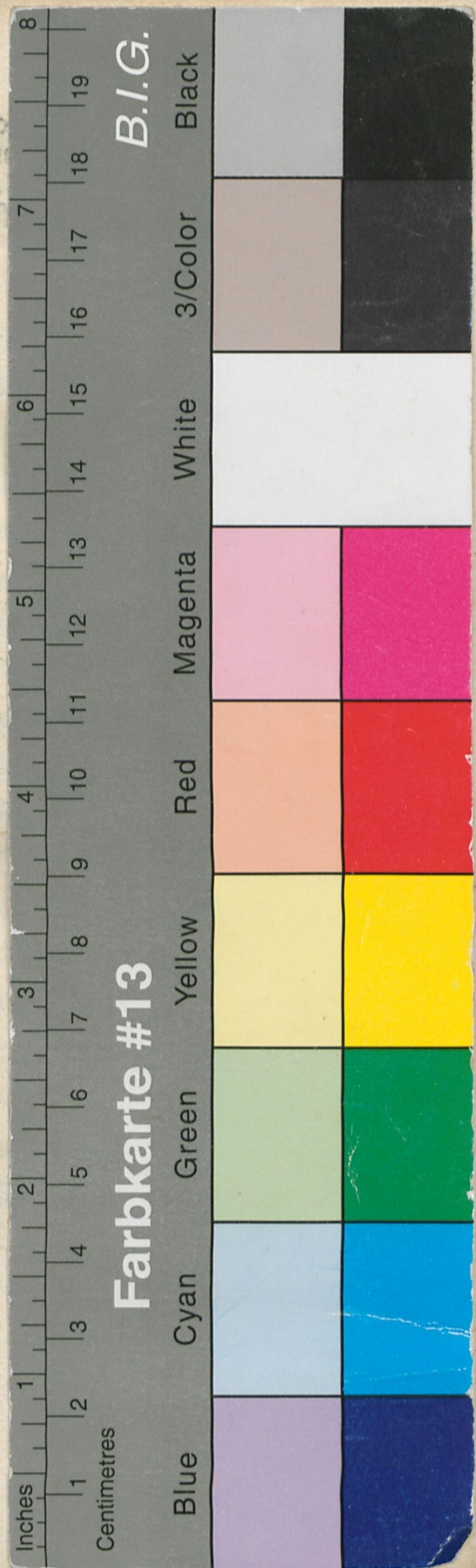
ULB Halle 3
001 342 193



Sbr







ORATIO OTHONIS BECKMAN VuART
bergii artiū ac philosophiæ doctoris in laudem
philosophiæ ac humaniorū litterarum ad patres
conscriptos & pubem famigeratissimæ
Academiæ Wittenbergensis habita
ANNO M.D. X.

*Petrus 3. diffinuit
no sine ubi vult & corporis magnitudinē*

Richardus Sbrulius Italus eques
foroiuleus humaniorū litterarū &
phiæ p̄fessor in Academia Vuit-
tenbergenē candido lectori.

Expetis æthereū conscendere nomine cælum
Expetis ætherei iura tenere chori?
Philosophus fias: rhetor: sanctusq; poeta
Hæc tria mortalem nomina quæq; beant
Hæc Ortho phœbeo nuper deduxit ab ore
Quæ nisi desipias candido lector eme.

Othonis Beckman Vuartbergii Hexastichon pro
diuo Maximiliano Cesare inuictissimo.

En biceps toruo volucris parat arma leoni
Torquet in Adriacos: rostra cruenta: sinus
Dux volucris Cesar sit fœlix Maximilianus
Et metuant Veneti: Cesaris arma: duces
Romula qui longo turbarunt tēpore scepra
Imperii sanctū qui minuere caput.